

[Grøndahl.]

dringsforslagene nr. 8, 10, 14 og 17; og hvis ændringsforslag nr. 27 om militæret kommer til afstemning, stemmer vi også for dette.

Ændringsforslag nr. 21 til løbe-nr. 119 stemmer vi selvfølgelig imod.

Ninn-Hansen: Forhold, der vedrører administrationen og administrationens opbygning, møder folketinget gerne på en lidt mærkelig bagvendt måde. Principielt er det jo regeringen, der har magt og ret til at tilrettelægge administrationen, som den vil, og det ønsker vi heller ikke fra folketingets side at anfægte. Regeringen må vælge, hvilket antal ministerier den vil have, hvordan den vil opbygge dem, men hvis der sker omlægninger, møder vi spørgsmålet i forbindelse med normeringslovsforslaget, og undertiden kan der være tale om meget betydelige, næsten revolutionerende omlægninger.

I dette tilfælde er der foreslået en omlægning af undervisningsministeriets område, der i hvert fald ikke er af ringe omfang. Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Baagø, har omtalt, at der til grund for denne omlægning ligger en betænkning, som er fremkommet, efter at et udvalg af meget sagkyndige har behandlet sagen. Det er en betænkning, der ikke er omdelt til folketingets medlemmer, og vi har derfor ikke haft lejlighed til at sætte os ind i det, der er baggrunden for hele den omlægning, der her er omtalt. Det drejer sig om direktoratsordningen, og selv om der i dagspressen finder en diskussion sted om, hvorvidt denne direktoratsordning er rigtig eller ej, har folketingets medlemmer altså ikke haft mulighed for at gøre sig bekendt med det materiale, der findes i den forbindelse, og kan derfor heller ikke tage medansvar for omlægningen. Der kan måske være fornuft i direktoratsordninger, men der kan også være grund til at bemærke, at direktoratsordninger til tider kan føre til en udvidelse og en fordyrelse af administrationen.

Et andet problem i forbindelse med omlægningen i undervisningsministeriet er placeringen af pædagoger i spidsen for direktoraterne. Et mindretal foreslår, at pædagoger skal stå i spidsen, medens flertallet har omtalt den mulighed, at pædagoger skal stå i spidsen, med stor velvilje. Inden for min gruppe er der betænkeligheder herved,

og nogle af gruppens medlemmer ønsker at stemme imod mindretallets vidtgående forslag på dette punkt og kan heller ikke tage medansvar for de af flertallet tiltrådte ændringsforslag, kan altså ikke stemme for disse.

Pædagoger er jo en meget betydningsfuld gruppe her i landet, det kan vist alle være enige om, måske den mest betydningsfulde gruppe, da de har med opdragelsen at gøre. Men hvor betydningsfulde de end er som gruppe og enkeltpersoner betragtet, er det ikke dermed sagt, at de er de bedste til at administrere. Jeg vil tro, der rundt omkring i landet er nogle, som har andre erfaringer med hensyn til visse pædagogers administrative evner. Måske har de heller ikke altid haft indtryk af, at pædagogerne, hvis der skulle holdes igen på bevillingerne — hvis man anser det for formålstjentligt — var de mest tilbageholdende.

Det kan vel heller ikke være således, at et ministerium eller en del af et ministerium skal ledes af personer, der har den uddannelse, som ministeriet skal varetage. Det er i hvert fald ikke et princip, man har fulgt hidtil, hverken i fiskeriministeriet, landbrugsministeriet og altså heller ikke i undervisningsministeriet. Nu synes man at være inde på denne tankegang og desavouerer altså i nogen grad dem, der hidtil har varetaget forvaltningen her i landet.

Det er nok muligt, at de, der hidtil har varetaget forvaltningen, ikke helt igennem har den grunduddannelse, man synes er den helt hensigtsmæssige med hensyn til deres forvaltningsmæssige opgave. Det skal jeg ikke komme ind på. Men efter min og andres opfattelse er det en opgave i sig selv at administrere, og vi synes altså ikke om den tanke, man her er inde på, og advarer imod, at man lader denne tendens få indflydelse andre steder inden for administrationen. Der findes jo ikke alene pædagogerne, som der her er tale om; der findes også andre grupper, f. eks. psykologerne, der også er placeret inden for administrationen, og det er ikke vort indtryk, at psykologerne er dem, man allerhelst skal placere i administrationen.

Af disse grunde kan vi inden for den konservative gruppe ikke støtte de to forslag, det her drejer sig om.

Det ærede medlem hr. Baagø nævnte den